Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: „Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 217 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10-го ЛИСТОПАДА 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 10, 1976 No. 217. VOL. LXXXIII

Борис Антонович таки виграв вибори

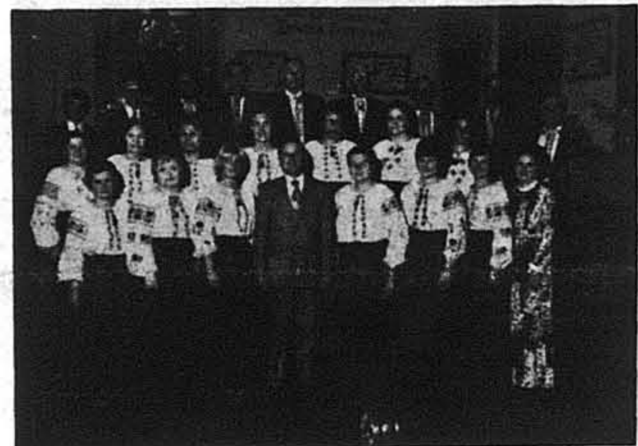
Чікаго. (В. Н.) — Після перечислення голосів виборів 2-го листопада ц. р., яке закінчилося 8-го листопада, стверджено, що молодий адвокат-українець Борис Антонович таки виграв вибори на члена стейтової легіслятури, одержавши разом 11,880 голосів, тоді коли його суперник Капуці одержав разом 11,160 голосів. У цих виборах адв. Борис Антонович кандидував як самостійний республіканець проти Капуці, республіканця, дотеперішнього довголітнього члена легіслятури.

День після виборів місцеві газети, на підставі 93 відсотків перечислених голосів, подали були Капуці, як переможця, але остаточне перечислення всіх голосів дало перемогу Борисові Антоновичеві, синові проф. Адама Антоновича, відомого діяча, вчителя і видавця журналу „Екран". За вибором Бориса Антоновича заявились були перед голосуванням всі три чікаґівські щоденники: „Чікаґо Трібюн", „Дейлі Нюс" та „Сан-Таймс", як також польська союзова „Ґазета Звйонзкова" та інші етнічні часописи. Очевидно, що виборці українського роду поголовно голосували на адв. Антоновича.

Адв. Борис Антонович, новобраний асамлімен стейту Ілліной

В МІННЕАПОЛІСІ ЗАЛОЖЕНО НОВИЙ ВІДДІЛ УНС

Хор української баптистської церкви в Міннеаполісі із своїм диригентом Павлом Малієвським (у першому ряді).

Міннеаполіс, Мінн. — (с. г.) — В понеділок, 4-го жовтня ц. р., тут при Першій українській баптистській церкві, пастором якої є прсп. Василь Ковалик, заложено новий Відділ УНСоюзу, до якого на початку вступило 20 членів, забезпечених на суму 64,000 долярів. Це вже 6 Відділ УНСоюзу при церквах Українського Євангельсько - Баптистського Об'єднання.

Новий Відділ одержав число 384, а патроном основноположники обрали визначного баптистського теолога й історика, славної пам'яти пастора д-ра Левка Жабка-Потаповича, який помер 8 листопада 1975 року. Покійний пастор д-р Левко Жабко-Потопович був членом Президії Секретаряту СКВУ, доктором Колюмбійського Університету, довічним членом Британського й Закордонного Біблійного Товариства, полковником Армії УНР, орденоносцем Хреста Симона Петлюри, адвокатом гетьмана Павла Скоропадського, біографом Г. Сковороди, автором ряду наукових праць та головним редактором органу Українського Місійно-Біблійного Товариства та Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА „Післанця Правди".

Управу нового Відділу обрано в такому складі: Юрій Пасічник — голова, Марійка Поліщук — заступник голови, Іван Поліщук — секретар, Павло Пасічник — касир. Контрольну Комісію очолив Павло Малієвський.

Заснування нового Відділу УНС та вибір його Управи попередила Богослужба в неділю, 3 жовтня, коли якраз члени Церкви відзначали традиційне свято Подяки, яке молитвою розпочав пастор Василь Ковалик, а опісля словом Божим голосили ще пастори Михайло Пасічник, Данило Жила з Вінніпеґу і пастор сусідньої польської церкви Шайнер. Також до привіту був запрошений головний організатор УНС Степан Гавриш, який в імені Екзекутивного Комітету УНСоюзу вітав зібраних в церкві.

Під час Богослужби співав церковний хор під диригентурою п. Павла Малієвського. Були також дуети як місцевих членів церкви, так і гостей з Вінніпеґу. Співали: Данило Жила і Аня Мельник, відтак сестри Марія і Аня Мельник. З місцевої церкви дует співали Людмила Пасічник і Маруся Поліщук, Людмила Пасічник і Урзуля Власюк та Ольга і Павло Малієвські. На органах грала Марійка Поліщук, а хористами акомпаньювала Міля Ковалик.

По закінченню Богослужби відбувся спільний обід в церковній залі, в якому брали участь гості з різних місцевостей, а також був гість аж з далекої Австралії, який і вітав церковну громаду.

Новообрана Управа Відділу, а головно секретар Іван Поліщук, який є професійним продавцем забезпечення, запевнив головного організатора УНС Степана Гавриша, що до кінця року членство Відділу буде збільшене вдвоє.

До заложення цього нового Відділу в Міннеаполісі багато труду доложив голова Всеукраїнського Євангельсько - Баптистського Братства, пастор Олекса Гарбузюк.

ПРАЦІ ШУМИЛОВИЧА НА СПІЛЬНІЙ ВИСТАВЦІ

Ню Йорк. — Від 1-го до 12-го листопада тут у приміщенні Мануфакчурерс Ганновер Траст компанії відбувається мистецька групова виставка, що її організатором є Ліґа Американських Професійних Артистів. У виставці бере участь мистець-маляр Тарас Шумилович. Виставку можна оглядати кожного дня від понеділка до п'ятниці між год. 9-ю рано і 3-ю по полудні.

ПОСАДНИКИ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО КАРТЕРА В СПРАВІ ДОПОМОГИ МІСТАМ

Чікаго. — Провід Конференції Посадників З'єднаних Стейтів, закінчивши тут в понеділок, 8-го листопада, дводенні наради, звернувся до нововибраного президента Джіммі Картера в справі допомоги федерального уряду великим містам Америки. Конференція Посадників, очолювана Кеннетом Ґібсоном з Нюарку, Н. Дж., нагадала Картерові, що він ще в червні цього року, під час передвиборчої кампанії, обіцяв збільшити допомогу для міст та старатися схвалити нові програми для розв'язки різних проблем. В червні Картер сказав, що він обіцяє посадникам допомогу, але рівнож вимагатиме, щоб в часі, коли він переводитиме реорганізацію федерального уряду, посадники перевели реорганізацію міських урядів, щоб позбутися „неефективности і марнотратства".

Минулого понеділка понад 100 посадників, включно з Абрагамом Бімом з Ню Йорку та Ричардом Дейлі з Чікаго, закликали Картера, щоб під час його президентури посадники мали „вільніший доступ до Білого Дому", ніж за каденції Джералда Форда і Ричарда Ніксона, як рівнож пропонували „в найближчому часі" відбути зустріч з Д. Картером. Посадники в телеграмі до новообраного президента зазначили, що „не стараються накидати йому пріоритетів", але вважають, що новий уряд повинен встановити такі програми допомоги містам: створити більше затруднень у великих містах, де безробіття є на найвищому рівні; перевести консолідацію всіх федеральних програм, які мають на меті допомагати містам; встановити програму „наглої потреби", яка рятувала б міста під час фіскальних криз; зорганізувати Банк для розвитку міст, який надавав би управам міст і приватній індустрії низьковідсоткові позички для створення затруднень.

Конференція посадників рівнож закликає Джіммі Картера, щоб його уряд „встановив атмосферу дбання про міста", бо тільки в такій атмосфері не тільки поліпшиться ситуація в густозаселених містах, але рівнож покращає економічна ситуація цілої країни. Хоча посадники відмовилися заявити скільки виносила б допомога федерального уряду для міст, то ряд спеціялістів твердить, що запропоновані програми коштували б коло 100 більйонів долярів.

Дві групи у Вашінґтоні розглядатимуть китайську політику ЗСА

Вашінґтон. — У трудному часі переходу президентської влади в руки Джіммі Картера, у Вашінґтоні, як інформує газета „Ню Йорк Таймс", дві групи з протилежними поглядами розглядатимуть політику ЗСА у відношенні до Китаю. Одна група, яка включає кілька церковних організацій, вже кілька місяців займається підготовкою до конференції, яка мала б відбутися 10 і 11 грудня, піддержує обмеження зв'язків з Національним Китаєм і започаткування повної дипломатичної співпраці з комуністичною Китайською Народною Республікою та її урядом в Пекіні. Друга група, яка рівнож підготовляє конференцію на 30-го листопада і яка діє під зверхністю Комітету для сприяння вільному Китаєві, піддержує уряд на Тайвані і відкидає всяку співпрацю з Пекіном. Секретар Комітету Лі Едвардс заперечив в телефонічному інтерв'ю, що немов би то 2-га конференція була спеціяльно зорганізована для того, щоб торпедувати заходи про-пекінської групи. Деякі політичні діячі і спеціялісти відсепарувалися від обидвох конференцій, заявляючи, що вони не мають нічого спільного з цією справою. Вони при тому відмічують, що від часу, коли президент Річард Ніксон підписав в 1972 р. так звану Шанхайську Декрляра цію, уряд ЗСА прямує до нормалізації відносин з комуністичним режимом в Пекіні.

Найвищий Суд не обмежує федерального фінансування абортів

Вашінґтон. — У понеділок, 8-го листопада, Найвищий Суд ЗСА рішив, що федеральний уряд таки мусить покривати кошти абортів убогих жінок, якщо життя жінки загрожене. Найвищий Суд фактично підтримав рішення федерального суду в Бруклині, Н.Й., який на початку жовтня заявив, що схвалений Конґресом закон, який забороняв вживання федеральних фондів на аборти, є неконституційний. Клопотання проти вживання федеральних фондів на цю ціль внесли республіканський сенатор Джеймс Баклі з Ню Йорку, республіканський конґресмен Генрі Гайд з Іллиной та республіканський сенатор Джессі Гелмс з Північної Каролайни, але Найвищий Суд відмовився розглядати це клопотання.

Заповідають виставку народної творчости і книжки у Менор Джуніор коледжі

Філядельфія. (О. Л-ий) — Місцевий Громадський Комітет 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці закінчує свої дворічні імпрези для відзначення цих ювілеїв за співспонзорством міської агенції „Філядельфія — 76" одномісячною виставкою української народної творчости та книжки, яка тепер на зміну відбуватиметься при співучасті Менор Джуніор Коледжу Сестер Василіянок у Дженкінтавні від суботи, 13-го листопада, до 15-го грудня ц. р., у приміщеннях бібліотеки цього Коледжу при Факс Чейс Менор у Дженкінтавні коло Філядельфії.

Урочисте відкриття виставки відбудеться уже цієї суботи, 13-го листопада, о 3-ій год. по пол. в Авдиторії Менор Джуніор Коледжу. В програмі відкриття: початкове слово нової президентки Коледжу Сестри Міріям Клейр, слово голови Громадського Комітету у Філядельфії д-ра Івана Скальчука та коротка доповідь про значення української народної творчости голови Комісії народного мистецтва Громадського Комітету п-і інж. Стефанії Пушкар українською мовою і п-і Христини Жак — англійською. Слідуватиме живий показ народної ноші з участю наших студенток і жіноцтва, а дальше покази вишивання, писання писанок, деворізьби та розпису кераміки. До всіх показів будуть відповідні пояснення в українській та англійській мовах. Після офіційної частини відкриття наступлять оглядини (із подаваними поясненнями), виставок народної мистецької творчости і книжки у будинку бібліотеки Коледжу.

МАТЕРІ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ ПРОХАЮТЬ МІЖНАРОДНУ АМНЕСТІЮ РЯТУВАТИ ЇХ СИНІВ

Ню Йорк. — Комітет оборони совєтських політичних в'язнів інформує, що на Захід продістався самвидавний документ: лист матерів та дружин політичних в'язнів до Організації Міжнародної Амнестії, та подає уривки з цього письма:

ДОРОГІ ДРУЗІ!

До Вас звертаються матері та жінки політичних в'язнів в Совєтському Союзі.

Вам напевно вже відомі безлюдські умови ув'язнення політв'язнів, при тому в'язнів Володимирської тюрми. Але тепер для адміністрації вже невистачає первісних заходів — мало тортур голодом, мало того, що вони не дозволяють в'язням світла денного і повітря; мало мучити карцером, де швидко можна втратити здоров'я; мало примушувати до праці в обставинах, де грубо порушено норми охорони праці.

Недавно адміністрація почала відбирати від наших близьких, затомлених ув'язненням, останнє що вони мали — право писати і одержувати листи від своїх друзів і рідних. Рідкісні побачення, дозволені в'язневі законом, все частіше забороняються властями в таборах і тюрмах. З втратою можливости писати і одержувати листи — відривається останній зв'язок людини з близькими...

До крайнього степеня розпуки доведена матір Владимира Буковського, тяжко захворіла матір Ґабрієла Суперфина, зі серцевою недугою лежить матір Олеся Сергієнка.

І ще! Матір Буковського не має листа від сина із листопада минулого року; матір Суперфина вже чотири місяці позбавлена вісток про сина; та сама справа затримує листи Олеся Сергієнка до матері.

За останні місяці більше чим сорок листів від друзів і родичів не передано Кроніду Любарському...

Хворому батькові в'язня Менделевича вже два роки забороняють побачення зі сином. Ув'язненому на 15 років таборів Юрієві Федорову два рази відмовили побачення і вже понад рік він не бачив жінки і малолітньої дочки. Богданові Ребрикові (табір суворого режиму) відмовили побачення з малолітньою дочкою. Старенька матір Мустафи Джемілєва, котрий голодував понад вісім місяців, приїхала до нього, до Омської тюрми. Вона їхала з другого кінця країни і молила їх, щоб показали їй сина, щоб вона знала, що він живий — але Мустафу вона так і не побачила.

Хто припинить це нове беззаконня, те посилення свавілля, ту жорстокість?! Хто врятує наших синів і мужів від невитерпимих страждань?!

Невжеж потрібно голодної смерти Владимира Буковського, Мустафи Джемілєва чи Валентина Мороза, щоб хтось допоміг?

Матері та дружини політичних в'язнів:

Н. Буковська, О. Мешко (Сергієнко), Г. Салова (Любарська), Н. Бузірова (Федорова), В. Ісакова (Давидова) та інші.

КУК осуджує однобічний культобмін з СССР

Вінніпеґ. (КУК) — В справі концертних виступів протягом місяця листопада 1976 року 4-ох українських артистів із Совєтського Союзу за домовленням з Ґосконцерт при Міністерстві культури в Москві, Комітет Українців Канади осуджує цього роду культурний обмін між Канадою і Совєтським Союзом, як однобічний, без належного узглядненния культурних вартостей Канади.

Українських артистів, хорів і танцювальних ансамблів з Канади не допускається на концертні виступи в Україні, за виїмком тих, які є політично приємливі для совєтського уряду. Рівнож канадські публікації в українській мові заборонені в Україні тоді, як совєтські українські видання вільно пересилається поштою або продається в книгарнях, спонзорованих совєтським урядом в Канаді.

Супроти того Комітет Українців Канади апелює до уряду Канади негайно припинити цю однобічну інфільтрацію комуністичної пропаганди при допомозі культури аж до хвилі, коли уряд Совєтського Союзу виразно погодиться на вільний двосторонній культурний обмін без ніяких обмежень, згідно з принципами Гельсінкського Трактату.

Перший Листопад на УКУ

Рим. (Б. Л.) — Кожного року питомці й настоятелі Колегії св. Софії та Українського Католицького Університету в Римі урочисто відзначують день Першого Листопада участю у св. Літургії, яку править Блаженніший Патріярх Йосиф. Цього року його не було в Римі, тож Службу Божу в університетському храмі св. Софії відправили отці: Д. Блажейовський, С. Гарванко, М. Матичак, С. Чміль, І. Музичка, І. Хома, Ю. Федорів, Н. Гайдуківський, Л. Гузар, Р. Саба.

Проповідь про Слугу Божого Андрея Шептицького виголосив о. д-р І. Музичка, звертаючи особливу увагу на його вплив на збільшення духових покликань серед нашого народу. Після Служби Божої отці відправили панахиду за душі Митрополита Андрея, єп. Теодора Ромжі та воїнів, що згинули за волю України. Крім питомців і сестер у Листопадових урочистостях взяли участь учні Малої Семінарії та гості.

Після Богослужби всі учасники зібрались в авлі УКУ. Тут о. д-р С. Гарванко виголосив доповідь п. н. „Духовна сильветка Слуги Божого Андрея". Доповідач змалював християнські чесноти Митрополита, зокрема його терпіння від хвороби через останніх 15 років життя, та любов Бога і ближнього; схарактеризував його як мужа молитви, у якого існувала гармонія між життям і думками.

Студент Тарас Лончина у короткій промові назвав Перший Листопад днем не тільки смутку, але і радости, бо Слуга Божий Андрей подбав про доброго наслідника на Києво-галицькому престолі; підкреслив теж, що все те, чого не могли осягнути попередні покоління, повинно завершити молоде покоління.

Брежнєв відвідає Румунію

Москва. — Пресові агенції інформують, що генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв відвідає в половині листопада ц. р. Румунію і зустрінеться там з генеральним секретарем румунської Компартії Ніколаі Чаушеску та іншими румунськими верховодами. В дипломатичних колах у Москві поширилася вістка, що при тій нагоді Брежнєв відвідає інші сателітні країни і правдоподібно візьме участь у нарадах держав Варшавського Пакту, які відбудуться в Букарешті в перших днях грудня.

ВІДВІДИНИ ПРЕЗИДЕНТА ЛІВИЦЬКОГО В БОФФАЛО МАЛИ ШИРОКИЙ РОЗГОЛОС

COUNTRYMEN CONFER — Mykola Lewycky, left, president of the Ukrainian Republic in Exile, chats with Wasyl Sharvan, president of the Buffalo Chapter of the Ukrainian Congress Committee of America. Mr. Lewycky was honored at a luncheon in the Statler Hilton Sunday and spoke at a reception in McKinley High School.

Фотознімка у „Боффало Івнінґ Нюз" з 1-го листопада, 1976.

Боффало. (Михайло Лоза) — Президент УНР Микола Лівицький відвідав українську громаду в Боффало на запрошення місцевого Відділу УККА і Товариства Сприяння УНР. Основна ціль відвідин Президента — це його участь у Святі на честь Голови Уряду УНР Головного Отамана Симона Петлюри. Однак, присутність през. Лівицького в Боффало не обмежилась тільки до участи у Святі.

Президент прибув до Боффало в п'ятницю, 29-го жовтня 1976 р. Зараз наступного дня Гість виступив по радіо на Українській Щоденній Радіопрограмі Василя Шарвана. Виступ мав форму інтерв'ю, відбутого з власником і керівником радіопрограми п. Василем Шарваном.

Вшанування пам'яті Симона Петлюри з приводу 50-их роковин його трагічної смерти відбулося в неділю, 31-го жовтня ц. р. В дообідних годинах в обох українських церквах, православній та католицькій, були відслужені Св. Літургії і Панахиди за спокій душі сл. п. Симона Петлюри. През. Лівицький взяв участь у цих Богослуженнях в асисті голови УККА Василя Шарвана і голови Т-ва Сприяння УНР інж. Василя Райноги.

(Закінчення на стор. 4-ій)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПАНЕЛЬ В ЧІКАҐО

Чікаґо, Ілл. — Заходами Організацій Українського Визвольного Фронту метропольного Чікаґо тут в Домі СУМА відбудеться в суботу, 13-го листопада ц. р., Панель на тему: „Акт 30-го червня 1941 року на тлі державницької рації". Панель проходитиме під керівництвом проф. д-ра Дмитра Штогрина з Урбани й в ньому візьмуть участь: проф. д-р Микола Богатюк із Сиракюз, ред. Іван Кедрин Рудницький з Джерзі Ситі та д-р Мирослав Прокоп з Ню Йорку. Початок Панелю о годині 7-ій вечора.

КОНЦЕРТИ ТАЇСИ БОГДАНСЬКОЇ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Заходами Українського Музичного Інституту Америки і Окружних Управ СУА — Відділів в Ню Йорку і Філядельфії та 28-го Відділу СУА в Нюарку відбуватимуться концерти Таїси Богданської в місцевостях: Ірвінгтоні (заля УНДому — 140 Проспект евеню) 14-го листопада ц. р. год. 6-та вечором; Філядельфія (заля при Каюґа і 17-ій вулиці) 21-го листопада год. 4:30 по полудні; Ню Йорку (Карнеґі Ресайтел голл) 2-го грудня год. 8-ма вечором. Ввесь дохід призначений на потреби УМІ і СУА.

„СЛОВО" В Л-М КЛЮБІ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В цю п'ятницю, 12 листопада ц.р., тут в новій домівці Літературно-Мистецького Клюбу, 136 2-га евеню, старанням Об'єднання Українських Письменників „Слово" відбудеться „Вечір Поезії і Прози", в во": Докія Гуменна, Діма, Вадим Лесич, Уляна Любович, Іван Керницький — Ікер, голова „Слова", Остап Тарнавський з Філядельфії. Твнори В. Лесича читатиме актор Володимир Лисняк. Програму веде Степан Крижанівський. Початок — 7-ма година вечора.
якому візьмуть участь поети і прозаїки, члени ОУП „Сло-

ЗАБАВА ОКРУГИ УНС ЛІГАЙ ВЕЛІ

Аллентавн, Па. — В суботу, 13-го листопада ц. р. в залі Українського Горожанського Клюбу — 706 і Е. вулиці у Вест Істоні, Па., відбудеться заходом Відділів УНС Лігай-Велійської Округи танцювальна забава і мистецька програма, присвячена ювілеєві 100-ліття поселення української еміграції в ЗСА. Зголошуватись можна у секретарів Відділів або у голови Округи пані Анни Гарас, головної радної УНС.

„ВЕРХОВИНЦІ" ВИСТУПИЛИ В ЛІНКОЛЬН ЦЕНТРІ

Ню Йорк. — Заходами Федерації Мадярських Борців за волю у Філгармонік голл в Лінкольн Сентер 31-го жовтня ц. р. відбувся мистецький вечір з виступами мистецьких одиниць національних груп для відзначення 20-ої річниці мадярського повстання. Дуже успішно на цьому вечорі виступав танцювальний ансамбль Осередку СУМА в Ню Йорку „Верховинці" під керівництвом Олега Ґензи.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Самовизначення Пуерто-Ріко

У Пуерто-Ріко цьогорічні вибори виграла Нова Прогресивна партія, яка хоче, щоб той острів став 51-им стейтом ЗСА, перемагаючи Народну Демократичну партію, яка досі була при владі і яка вважає, що Порто-Ріко повинно далі задержати статус „коммонвелту" Америки. Але виборці Пуерто-Ріка також мали змогу голосувати на кандидатів двох партій, які вимагають самостійности для того острова: на кандидатів Партії Незалежности і марксистської Соціялістичної партії. Однак, тільки 5 відсотків пуерторіканців голосували за листою Партії Незалежности, а за кандидатами Соціялістичної партії — тільки один відсоток виборців.

Цьогорічні вибори у Поерто-Ріко не тільки доказали, що населення того острова бажає залишитися в тісному політичному зв'язку з ЗСА, але ще раз авторитетно заперечили безпідставні й часті твердження Совєтського Союзу, Куби та інших комуністичних держав, як і деяких держав „третього світу", що, мовляв, Америка веде „колоніяльну політику", відмовляє пуерторіканцям права на незалежність. Факт, що дві самостійницькі партії могли без жадних перешкод вести передвиборчі кампанії, стараючись переконати пуерторіканців, що їм краще жилося б у незалежній країні, доказує, що навіть у „коммонвелтах" ЗСА існує дійсна демократія та „влада народу, через нарід і для народу". Населення Пуерто-Ріко ще в 1952-му році подавляючою більшістю голосів вирішило, що хоче, щоб їхній острів був „коммонвелтом" ЗСА, і тоді пуерторіканці одержали дуже широку автономію, про яку і думати не можуть „суверенні" совєтські „республіки". У референдумі 1967-го року та у виборах 1972-го року пуерторіканці знову подавляючою більшістю голосів заявили, що бажають бути „коммонвелтом" ЗСА, а в цьогорічних виборах найбільше голосів здобула партія, яка хоче, щоб Пуерто-Ріко стало стейтом ЗСА.

Отже, населення Пуерто-Ріка користується повним правом на самовизначення і має право референдумами під час загальних виборів вирішувати своє політичне майбутнє.

Напрошується питання: чому представники ЗСА в Об'єднаних Націях та на інших міжнародних форумах не запитують верховодів Совєтського Союзу, цієї останньої імперії в світі, та лідерів інших комуністичних держав — коли в них відбулися останні вільні вибори чи останній вільний референдум, коли останній раз могли не тільки українці, грузини, білоруси, вірмени, литовці та інші неросійські народи, але і самі росіяни свобідно висловлювати свої бажання відносно власного політичного статусу та політичного майбутнього? Коли кремлівські гіпокрити, добре знаючи, що Пуерто-Ріко не є жадною колонією ЗСА, все одно часто закидають Америці, що вона нібито веде „колоніяльну політику" відносно цього острова, то представники ЗСА, які мають у своїх руках незаперечні докази імперіялізму Москви, можуть і повинні якнайчастіше видвигати на світло денне правду про СССР — цю останню в світі тюрму народів.

„Евромарксизм" Амальрика

Совєтський історик, раніше в'язень сибірських концтаборів Андрей Амальрик, автор голосної і забороненої в СССР книжки п. з. „Чи проіснує СССР до 1984 року", виступив недавно на пресовій конференції в Парижі на форумі Англо-Американського Пресового Клюбу з новими ревеляційними твердженнями і новою оцінкою Совєтського Союзу та ситуації в ньому, кажучи, „що при добрій політиці Заходу до влади в СССР могла б прийти армія і, перебравши владу у свої руки, забезпечила б сцілення марксизму". Був би це, на думку Амальрика, „зреформований марксизм", який можна б назвати „евромарксизмом". Цей (зреформований марксизм) дозволив би розвиватись ліберальній ідеології і втримував би рівновагу між суперечними тенденціями".

Очевидно, все це тільки міркування Амальрика, не потврджені і не скріплені жадними арґументами. Це нібито його власні почування, які мають сильний російський характер, як це окреслив сам Амальрик, зараховуючи себе до групи „ліберальних", згуртованих довкола А. Сахарова і Орлова, яка добивається тільки зміни режиму, а не розвалу совєтської тюрми народів і побудови на її руїнах національних незалежних держав поневолених Москвою народів.

Погляди ліберала Амальрика можна глибше зрозуміти, прочитавши його інтерв'ю в німецькій газеті „Ді Вельт", у якому стверджується, що він, Амальрик, „як справжній росіянин" має не тільки ліберальні, але також націоналістичні почування. „Як знаєте, — заявив Амальрик кореспондентові згаданої газети, — я є далекий від будь-якого імперіялізму, остерігаю Захід перед совєтсько-російським експансіонізмом, а все таки я не можу без хвилювання читати рядки Лермонтова: „Від Уралу по Дунай — великою бурхливою течією і блиском осяні — проходять полки". Тоді я відчуваю, як глибоко в мені заторкуються якісь російські струни, почуваю, як підходять сльози, хоч розум каже мені, що ці полки здійснюють неприємні завдання, наприклад, окупацію Чехо-Словаччини".

Немає сумніву, що цей стан роздвоєної душі Амальрика є головною причиною поглядів письменника і його заяв про „зреформований марксизм", який фактично був би варіянтом російського націоналізму, спертого на військову силу. Дивуватись треба тільки наївності Амальрика, який закликав у Парижі уряд ЗСА і уряди інших вільних країн Заходу здержати економічну допомогу для СССР, щоб тим самим створити передумови для постання „евромарксизму". Невже ж Амальрик думає, що тільки для зміни керівництва в Кремлі чи створення в СССР націонал-большевизму оплатиться Заходові змінювати його дотеперішню політику відносно Совєтського Союзу, щоб вже завтра стрінутись з новою російською загрозою і російськими, хай і „здемократизованими", арміями перед брамами власних держав?

Совєти намагаються заборонити студії юдаїзму

Москва. — Дисидентські кола інформують, що 8 жидів останньо покликано до приміщення КҐБ в Ризі і наказано їм закрити нелеґальний семінар юдаїзму, завданням якого було знайомити молодь з жидівською культурою і історією. Усі 8 жидів внесли були раніше прохання про виїзд до Ізраїлю і чекали на дозвіл. В КҐБ їм заявили, що якщо вони не закриють семінар, їх може зустрінути „багато неприємностей". Їм також сказано, що студіювання жидівської й ізраїльської культури пов'язане з націоналістичною пропаґандою і антисоціялізмом.

Микола Плав'юк

ДВА ГОЛОСИ ДО ПОЛІТИКИ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ В КАНАДІ

Останні дні принесли два голоси, які заставляють нас повернутись ще раз до обговорення політики багатокультурности в Канаді.

Перший з них — це книжка видана канадським урядом англійською мовою "Non-official Languages — a Study in Canadian Multiculturalism."

Чепурне видання подає на 175-ти сторінках висліди праці д-ра К. Г. О'Браєна, д-ра И. Г. Рейц і мґр О. М. Купловської над зібранням інформацій про існуючий стан і бажання зберегти мову 10-ти етнічних груп Канади. Додатково автори пробували з'ясувати взаємовідношення між збереженням мов і культур тих етнічних груп. Канадський уряд вже взимку ц.р. мав змогу запізнатися принаймні з основними вислідами праці і тому цей „голос" я рекомендую впершу чергу проводам нашого українського організованого суспільства в Канаді.

Другий „голос" — це передова стаття в журналі „Вікенд Маґазін" з 30 жовтня, написана Лерри Золфом, під заголовком „Етнічна етика". Думки цієї статті доводиться в першу чергу порекомендувати до уваги федеральному урядові Канади. Пригляньмось хоч побіжно тим двом голосам.

Очевидно, що не лише своїм характером і стилем ті голоси різняться, але вони дають насвітлення питання політики багатокультурности з двох різних сторін.

Студія мов 10-ти етнічних груп (китайці, голяндці, німці, греки, мадяри, італійці, поляки, португальці, скандинавці, українці — черговість сперта не на кількість, а на поазбучний порядок) була проведена в таких головних містах Канади, як Монтреаль, Торонто, Вінніпеґ, Едмонтон і Ванкувер.

Наміром дослідників було крім існуючої фахової літератури сперти свої висновки на інтерв'ю із 2500 осіб, себто по 250 осіб від кожної групи. У висліді вони провели інтерв'ю із 2433 особами з тим, що не всі етнічні групи мали по 250 осіб. Найчисленніші інтерв'ю були з італійцями — 355 осіб, а найнижче число з португальцями – 111 осіб. Українці заступлені загальним числом 338, з яких 21 в Монтреалі, 54 в Торонті, 135 у Вінніпеґу, 87 в Едмонтоні та 41 у Ванкувері.

При доборі осіб до інтерв'ю бралось до уваги три різні ґенерації, в залежності від часу їхнього приїзду до Канади чи народження тут; 5 різних груп, якщо брати до уваги вік (18-25, 26-35, 36-50, 51-60, 60 і вище), як також розподіл між жіночою і чоловічою статтю (46% учасників інтерв'ю належали до чоловічої статі). Всі учасники інтерв'ю були поділені на три групи в залежності від їхної освіти, як також на три різні групи в залежності від їхнього матеріяльного стану, чи точніше — річного заробітку (14,000 дол., або більше, 7,000-13,999, і менше від 7,000 дол.).

Все це вказує на солідний підхід і намагання якнайбільш об'єктивно зібрати інформації.

Студія проаналізувала цілу низку причин, які вказують на те, чому ті чи інші групи висловлювалися за збереженням мов, як також на ролю дому, організацій, церков, преси і шкільництва в цій справі.

У своїх підсумках автори вказали канадському урядові на деякі дуже важливі елементи. Основний з них — це відносно глибоке зацікавлення збереженням мови принаймні серед китайців, греків,, італійців і українців. Одначе, мимо того зацікавлення, висловленого різними ґенераціями — досвід каже, що плавність мови занепадає від першої до другої ґенерації і майже повністю пропадає в третій.

Загальне зіставлення всіх етнічних груп дає таке відсоткове відношення знання мови:

знають плавно	50.3%
дещо знають	36.0%
не знають	13.8%

Статистичні дані про українську спільноту:

знають плавно	30.7%
дещо знають	58.1%
не знають	11.2%

Логічний висновок з того є те, що в Канаді не можна говорити про збереження мови етнічних груп, але в Канаді необхідно говорити про навчання мови поодиноких етнічних груп.

У висліді студії стверджено, що не можна говорити про те, що навіть 10 названих етнічних груп спільно і однаково підходять до розв'язки своїх проблем чи на відтинку збереження мови, чи навчання її.

Як вислід такого висновку, автори студії стверджують, що до різних етнічних груп в Канаді не можна підходити, як до якоїсь спільної групи, а радше слід розв'язувати потреби кожної з них індивідуально. Очевидно, що така оцінка відкидає механічний підхід до т.зв. „третьої сили" в Канаді і вказує на необхідність збереження питоменностей і природних аспірацій поодиноких етнічних груп, а не рівного англо і франко-мовним канадцям.

Автори студії свідомі того, що в Канаді існує серед етнічних груп сильна тенденція за збереження їхніх мов. В цьому питанні вони займають виразне становище. Вони не переконані в тому, що засоби публічної інформації, як преса, радіо і телебачення, необхідні або однаково потрібні для різних

(Закінчення на стор. 4-ій)

Інж. І. Янович

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ГРАНОВСЬКИЙ

(2)

Крім того він став членом шести почесних товариств, приналежність до яких означала найвищі відзначення наукових заслуг.

В українському науковому світі проф. О. Грановський був не менш відомий і відзначений. Він був дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка і дійсним членом Української Вільної Академії Наук. В році 1949 Український Технічно-Господарський Інститут у Реґенсбурзі врочисто наділив його титулом доктора агрономічних наук „гоноріс кавза", а в 1956 році Український Вільний Університет в Мюнхені надав йому титул доктора прав „гоноріс кавза."

Оце сухий образ змагань і осягів у науковому світі професора д-ра Олександра Неприцького-Грановського.

Проф. д-р Олександер Грановський, який одідичив вже по своєму батькові деякі риси характеру, розвинув їх, а також виявив багато своїх оригінальних, які винесли його на суспільні вершини.

Анастасій Грановський, його батько, добився у вужчому колі, бо лише в Бережецькій волості, місця старшини тієї ж волости. Його син, Олександер, переходить далеко поза межі однієї волости, він стає відомим у сферах провідних мужів і політиків Америки, він стає в ряди визначних науковців, його іменем називається декілька ним відкритих комах і під таким іменем вони залишаться в історії зоології (зокрема ентомології); його ім'я, як науковця, цитується в різних наукових журналах не тільки американських, але й поза Америкою, а науковий світ покликується на його наукові праці, яких видав він понад сто.

Доказом про його відомість в світі науки може бути те, що ще в 1956 році, після його переходу на емеритуру, проф. О. Грановського запросив уряд Іраку стати консультантом при тому ж уряді. З того запрошення професор не скористав із-за слабого здоров'я та тому, щоб не віддалятися від українських справ, які вимагали його допомоги і присутности.

І в політичній ділянці проф. Грановський далеко перейшов свойого батька. Батько, живучи в специфічних часах і умовинах, у часах пробудження українського патріотизму, стає під кінець свойого життя українським самостійником. Олександер Грановський вже в домі своїх батьків ясно усвідомив собі, ким він є і до якої нації належить. Вирішальний вплив на молодого тоді хлопця мали численні козацькі могили коло Коршева, Несвіча над річкою Чорногузкою. Це той сам Несвіч, під яким наш славний Кривоніс розгромив поляків. Молодий Олександер зачитувався цими книжками, щораз більше і більше довідуючись про Україну, її славну історію.

Життя, проте, ставило свої тверді вимоги і він відповів на них: спочатку наполегливим добуванням знань, зазначуючи явно своє українство. В осягненні своєї цілі він ламає перешкоди: коли йому не дозволено вчитися на рідних землях, його не відстрашують кордони, не відстрашує ні віддаль, ні брак матеріяльних засобів. Він нестримно іде до своєї мети. Він переходить потайки кордони переїжджає за море, що в тодішніх часах не було так легке. В новій країні, без знання мови, сам один, він зданий виключно на себе самого. Вороття немає для нього! Перед ним можлива лише дорога вперед. Він молодий, здібний, і відважно по ній ступає. Заробляє гроші, вчиться мови, записується на університет, вакаціями працює і то важко — в копальнях в Колорадо і на хліборобських полях в стейті Оклагома; під час шкільного року допомагає, як взірцевий студент, поправляти письмені задачі, дописує до українських часописів. Все це виконує легко, бо він привіз зі собою не тільки гарт духа, не тільки завзяття, але також талісман: кілька українських книжок (до речі: кілька річників „Українська Хата", декляматори „Розвага" і „Досвітні Дні" і поезії Вороного, Олеся, Чупринки, Філянського й інші). кілька улюблених українських картин і кілька рідних вишиваних сорочок і рушників.

Попри щоденну працю він живо цікавиться подіями в Европі і в рідним краю та організаційно пов'язується із земляками в ЗСА.

Ще в 1913 році, себто в першому році свого приїзду до Америки стає секретарем місцевої „Просвіти" і відтак активним членом найважніших українських громадських і політичних організацій: Українського Народного Союзу, Українського Громадського Комітету, Об'єднання Українців у Америці, Українського Конґресового Комітету Америки, Панамериканської Української Конференції (ПАУК) і Організації Державного Відродження України (ОДВУ). В ОДВУ стає головою Центральної Управи ще в 1935 році і на тому пості лишається довгі десятиліття. В Мінneaполісі організує разом з іншими Відділ ОДВУ і стає його першим головою.

(Продовження буде)

Володимир Мацьків

ДЕЩО ПРО ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ТА ЇХ РОЛЮ

Дякувати Богу, ми діждались часів, що не тільки в Канаді ,але і в ЗСА урядові чинники прийшли до переконання, що т. зв. „перетоплюючий казан" не в силі таки перетопити всіх громадян цієї країни на один „американський" народ. Маємо на увазі громадян не англосакського походження, до яких звертаються кандидати на президента та інші, яким потрібно голосів.

Серед тих етнічних груп є ще чимало розумних одиниць, які вміють і хочуть шанувати свою батьківщину, своїх предків і тим самим і свою власну кров, і себе самих, і,— не зважаючи на тиск сеєдовища, чужої їм школи й всіх інших чинників, — придержуються таки тих релігійних і національних святощів, які створили їм предки, які ці предки обороняли, часто за них важко терпіли, а навіть клали свої голови.

Наші провідні чинники, маючи надію, що і всі члени нашої української спільноти досконало розуміють цю істину і схочуть теж у майбутньому ставити опір денаціоналізації, зорганізували по більших наших скупченнях школи чи курси українознавства, які мають за завдання допомагати у вихованні нашого молодого покоління на свідомих членів своєї „етнічної групи" та свого народу. Кажемо допомагати, бо так складається, що школи чи курси українознавства в тутешніх умовинах, на жаль, не завжди можуть протидіяти усім тим впливам, які тиснуть на наших дітей і молодь.

Головним виховним чинником є батьківський дім і він вирішує про майбутню долю дітей, про їх виховання, про використовування всіх позитивних чинників для своїх дітей, та про їх охорону від усіх неґативів, які діють на молоде, недосвідчене покоління зі шкодою для нас і наших дітей.

Завданням школи українознавства є збирати в одну громаду наших дітей, які живуть в розсіянні між людьми інших національностей, учити і розвивати рідну мову в слові й письмі, учити релігії рідною мовою, подати їм найважливіші дані з нашої минувшини, допомогти їм пізнати рідну культуру та свій рідний нарід, навчити їх шанувати і любити все своє рідне та старатись працювати для нього в міру своїх сил. В школі українознавсва влаштовують різні принагідні імпрези, на яких виступають більш обдаровані діти зі співами, деклямаціями, танцями та ставлять п'єси, відповідні до їх віку, духового розвитку і здібности їх зрозуміти.

Школи чи курси українознавства працюють звичайно в суботу, коли інші діти мають відпочинок. Це, на жаль, є умовиною, що утруднює працю, бо багато наших дітей не дуже вдоволені з того ,що вони мусять іти до школи тоді, коли їх товариші, чи знайомі відпочивають І це часто відбивається на успіхах дітей. Саме тут батьки мають важкий обов'язок не тільки посилати дітей до школи українознавства, але й переконати їх про необхідність такого поступування.

Мусимо також ствердити, що один день в тижні перебування наших дітей в рідній школі, хоча б їх провадили й найкращі вчителі, рішучо замало, і цей один день не в силі зрівноважити усіх впливів чужої школи, добре влаштованої та зорганізованої, яка діє п'ять днів в тижні

Добре буде, коли батьки вмітимуть вияснити своїм дітям, що одні школи служать до того, щоб вони допомогли своїм колишнім учням здобути відповідну працю і кусок хліба, а другі дають їм духову допомогу, вчать їх про те, що людині найцінніше і найконечніше, без чого вона почувалася б радше роботом, а не повноцінною людиною, членом своєї спільноти та своєї Церкви.

При тому нам важко ствердити, чи всі наші школи українознавства є ідеально зорганізавані і чи вони працюють без закиду. Натомість твердимо з цілою свідомістю, що ті школи є якраз такі, якими є їх організатори, тобто наша спільнота в даній місцевості. Якщо б усі наші батьки спільними силами вимагали, щоб школи українознавства були зорганізовані якнайкраще ,то вони напевно такими були б, але спостереження доказують ,що буває і так, що коли деякі свідоміші одиниці роблять все можливе ,щоб школа працювала як слід, то інші „дивляться на них вовком" і не тільки не допомагають, але й деколи утруднюють працю,

Кінчаючи цих пару скромних слів, кличемо усіх наших українських батьків подбати, щоб усі наші діти ходили до шкіл, чи курсів українознавства та з них якомога найбільше користали, а рівночасно допомагали тим школам, щоб вони розвивались та щоб праця вчителів приносила якнайкращі успіхи. Мусимо доложити усіх сил ,щоб наше молоде покоління змогло якнайкраще прислужитись своїй спільноті і своїй нескореній Батьківщині, щоб наше національне ім'я стало голосне і щоб про нього всі говорили з пошаною. Бо, як сказав один з провідників наших сусідів: „Упасти може і великий нарід, але загинути — тільки нікчемний!" Доложім усіх сил та старань ,щоб нас до „нікчемних" не зачисляли.

Уляна Дячук

УНС на службі своїм членам і громаді

II

ГІПОТЕЧНІ ПОЗИЧКИ НА УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ

Їх уділено в ЗСА на 18 церков. З цього одержало дев'ять православних церков на суму 872,000.00 дол. і вісім католицьких на суму 2,125,000.00 дол., та одна баптистська церква на суму 16,915.00 дол.

Більші позички були уділені таким церквам:

1) Католицька церква в Нюарку, Н.Дж.	$500,000.00
2) в Асторії, Н.Й.	350,000.00
3) у Філядельфії, Па.	340,000.00
4) Православна церква в Кліфтоні	300,000.00
5) Католицька школа в Джерзі Сити	260,000.00
6) Католицька церква в Мельровз Парк, Па.	225,000.00
7) у Варінґтоні, Па.	200,000.00
8) Православна церква у Вільмінґтоні, Дел.	175,000.00

У Канаді уділено 10 позичок на сім католицьких церков і три православні на загальну суму 838,000 дол. Три більші позички отримали дві католицькі церкви в Торонті у висоті 210,000.00 і 150,000.00 дол. та одна православна церква у Віндзорі, Онт., на суму 150,000.00 дол. Разом УНСоюз уділив 28 позичок на 12 православних церков на суму 1,069,000.00 дол. і на 15 католицьких церков у висоті 2,766,000.00 дол. Одна баптистська церква дістала 16,915.00 дол. В загальному це дало суму 3,851,915.00 дол. всіх позичок.

ДОТАЦІЇ

Кожного року Головний Уряд Українського Народного Союзу, а що чотири роки Конвенція, уділяють дотації для церков, наукових установ та молодечих організацій. За останніх 10 років, не включаючи ще біжучого року, видано дотацій для 110 різних організацій на загальну суму 174,792.16 долярів. Найбільші дотації отримали в долярах:

1. Український Конґресовий Комітет	$22,000.00
2. Світовий Конґрес Вільних Українців на покриття бюджету СКВУ (через УККА)	8,900.00
3. Консисторія Укр. Православної Церкви	11,700.00
4. Фонд Катедри Українознавства	13,000.00
5. Укр. Кат. Церква св. Софії в Римі	13,000.00
6. ЗУАДК	6,000.00
7. Наукове Т-во ім. Т. Шевченка	4,550.00
8. Пласт в ЗСА	5,400.00
9. СУМА	4,350.00
10. Укр. Вільний Університет	4,150.00
До Українознавчих Курсів на Союзівці доплачено за членів суму	18,512.54

АНГЛОМОВНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Коштом УНСоюзу у висоті 310,000.00 дол. видано двотомову Енциклопедію Українознавства англійською мовою. Немає сумніву, що поява такої поважної публікації у великій мірі спричинилася до можливости заснування трьох українських катедр на Гарвардському Університеті і вплинула на ведення курсів українознавства по багатьох різних університетах в містах численнішого українського населення.

СПОРТОВА АКЦІЯ

Річно у бюджеті УНСоюзу призначуємо на спортові акції не менше 6,000.00 дол., чим допомагаємо спортовим клюбам при союзових Відділах; надаємо чаші, спонзоруємо плавацькі, тенісові, круглеві та ґольфові змагання по різних місцях Америки і Канади. В цім році виплачено на акції у зв'язку з Олімпіядою в Монтреалі суму 1,720.00 долярів.

МАЄМО КАРДИНАЛА

Цю книжку видано у честь Блаженішого Патріярха ще в 1969-му році і при розпродажі зібрано пожертв у висоті 19,691.59 дол., які переслано їх Блаженству, Патріярхові.

„СВОБОДА"

Згідно з постановою, члени-чоловіки платять за передплату „Свободи" не більше як 65 центів місячно. Щоб можна цю газету видавати і вдержати надалі, Український Народний Союз мусить доплачувати за кожного члена принаймні 21.20 дол. річно.

Кошти видання одного числа такі: (склад, ломка, друк, папір, фарба, експедиція, редакція, адміністрація):

4-сторінкове число коштує	8.6 центів
6-сторінкове —	9.7 центів
8-сторінкове —	10.7 центів
Папір на 4-сторінкове число коштує	67 центів
6-сторінкове —	97 центів
8-сторінкове —	1.29 дол.
Пошта — одно число коштує	1.38 центів
разом чотиристорінкова газета денно —	10.65 цента
річно —	26.62 дол.
не-члени платять річно	30.00 дол.
члени —	7.80 дол.
УНС доплачує річно за 10,714 членів	227,136.00 дол.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Згідно з рішенням Головного Уряду, в травні 1960 року було створено цей фонд, до якого приймаємо пожертви членів, переважно дивідендові чеки. Фонд призначений тільки для наглих потреб всенаціонального значення, у стихійних нещастях, а головно на оборону волі та рятунок життя українських патріотів у зривах до волі.

Цей фонд Головний Уряд поставив до розпорядження міжнародних організацій для покриття видатків у зв'язку з перевезенням на Захід і лікуванням Валентина Мороза й усіх інших ув'язнених у Совєтському Союзі українців.

Фонд виносить тепер понад 42 тисячі дол., хоч до 1975 року виплачено з нього вже 10,835.58 дол., а тільки в цім році — 4,273.00 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ДЕЛЕВЕР у ВІЛМІНҐТОНІ
запрошує на

КОНЦЕРТ

творів ВОЛОДИМИРА В. ГРУДИНА
присвячений
ТВОРЦЯМ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ ТА ВСІМ УКРАЇНСЬКИМ КОМБАТАНТАМ
у виконанні Композитора.
МАРІЇ ЯСІНСЬКОЇ-МУРОВАНОЇ, сопрано
РАФАЇЛА ВЕНКЕ, скрипка
і ДАРІЇ ГОРДИНСЬКОЇ-КАРАНОВИЧ, фортеп'ян

Концерт попередить святочне відзначення Листопадових Роковин словом адвоката мецената Юрія Пазуняка й рефератом Лева Корженівського, Українська Студентська Громада Делеварського Університету, та участю Вілмінґтонського Ансамблю Вандуристів під диригентурою Сергія Ковальчука.

Wilmington Music School, 4101 Washington St.
Wilmington, Deleware
НЕДІЛЯ 14 ЛИСТОПАДА 1976 р. в год. 3-ій по пол.

ЕКСКУРСІЯ 5 ВІДДІЛІВ СУА ДО УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

(М. Б.) В суботу, 30-го жовтня ц. р., членки 34, 57, 99 і 114 Відділів СУА Округи Південного Ню Йорку і 13-го Відділу Округи Філядельфії відвідали з родинами Український Музей в Ню Йорку. Вони прибули автобусами в числі понад сто осіб.

Пояснення давала і відповідала на численні запити зацікавлених відвідувачів куратор Оксана Грабович. Відділи й індивідуальні членки складали пожертви на Музей, книжки до музейної бібліотеки і дарунки до музейної крамнички. Відвідувачі набували в крамниці вироби прикладного народного мистецтва і пам'ятки.

На ближчий час заповіджені збірні відвідини Українського Музею групами студентства й учнів шкіл українознавства.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Губернатор Іллиной проголосив Дні УЗХ

Чікаґо, Ілл. (П.Р.). З нагоди конференції Українського Золотого Хреста, що відбувалася того року в днях 23-го жовтня в Чікаґо, Ілл., губернатор того стейту Дан Волкер, був проголосив дні конференції днями УЗХ в стейті. Привітання надіслали теж президент Форд та посадник міста Дейлі. Особисто вітала УЗХ пані Ламберт Міллер, президентка Генеральної Федерації Жіночих Клюбів стейту.

Ділові наради, в яких брали участь 56 делеґатів Відділів УЗХ, вислухали звітів голови д-р Марії Квітковської, м-голови й голови Фонду УЗХ Павлини Різник, організаційної референтки Раїси Куделі та проф. Оксани Ґенґало, виховної референтки. По звітах була обширна дискусія, в якій делеґатки давали признання Комітетові Оборони й Допомоги Політв'язням (Фонд УЗХ) за їхню безперервну допомогу потребуючим в Україні від 1967 р. досі, куди вислано вже поверх 50.000. допомог. Рішено поширити акції Фонду УЗХ до двох кампаній річно. Конференція висловила подяку пресовій референтурі, очолюваній Мірою Повх, за видавання квартально „Бюлетеню УЗХ". Всі присявні були дуже вдоволені, що Головна Управа УЗХ вже почала друк 400 сторінкового збірника, присвяченого Олені Телізі, й він буде готовий у 1977 р. з нагоди 70-ліття її уродин і 35-ліття її трагічної смерти. Конференція УЗХ виявила велике зацікавлення веденням таборів молоді УЗХ на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, що вже безперервно УЗХ влаштовує через 19 років на протязі цілого літа та що Відділи УЗХ і добродії допомагають незаможнім дітям та сиротам перебувати в тих таборах серед українського довкілля.

Врочисто відзначено 45-річчя УЗХ на бенкеті в готелі Шератон у суботу вечером, на якому було поверх 300 гостей. Бенкет відкрила голова місцевого Відділу УЗХ Євгенія Верес, а ним проводила Анна Кузик. Із привітальним словом виступила д-р Марія Квітковська, яка зачитала спеціяльну грамоту для проф. Олександра Неприцького - Грановського, якою УЗХ нагородив його за його допомогу і вклад у розбудову УЗХ. Вона нагородила трьох піонерок УЗХ цвітами, а саме Павлину Різник, Анну Левкут і Марію Филипів. У своїй промові Павлина Різник говорила про минуле УЗХ, його сучасний стан та майбутнє.

На бенкеті вітав УЗХ із його 45-річчям проф. д-р Богдан Гнатюк від УККА та Центральної Управи ОДВУ та інші. Оваційно присутні прийняли стоячи привіт-благословення від Блаженнішого Патріярха Йосифа, від Митрополита Мстислава, єпископів, священиків і визначних громадян та організацій, між якими вирізнявся привіт від СФУЖО, частиною якого є й УЗХ.

В мистецькій програмі виступали: поетеса Ганна Черінь із гуморескою, оркестра лікарів Чікаґо, баритон І. Рудавський та вокальне тріо „Пісня".

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок 8-го листопада 1976 р. в Колонія, Н. Дж. упокоїлась в Бозі, по довгій недузі наша Найдорожча Дружина, Мама і Бабуся

бл. п.

МАРІЯ МИКУЛИНИЧ
з дому
КЛИВАК

Народж. 1922 р. в Тернополі, Зах. Україна, членка 14-го Відд. УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

ПАНАХИДА в четвер 11-го листопада 1976 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин при 801 Спрінґфілд Аве, Ірвінґтон, Н. ДЖ.

ПОХОРОН в п'ятницю 12-го листопада о год. 9:30 до церкве св. І. Хрестителя, а опісля на цвинтар св. Гертруди в Ровей, Н. Дж.

У глибокому смутку:
чоловік — ФРЕНК
син — СТЕФАН з дружиною МАРҐАРЕТ
доньки — ІРЕНА ПІҐЕРОЛ з чоловіком Джосефом
АННА МАРІЯ
та 4 внуки

ПАЧКИ в УКРАЇНУ і СССР

через "MIRA" OVERSEAS EXPRESS SERVICE
53 HOPPERS ROAD, LONDON N21 3LN ENGAND

Англійські й Европейські Експортові товари.

1/К 3 шт. Вовняних Вел. Хусток-Шалів з тороками 150 Х 150 см. Летунською Поштою $ 83.70
2/К 3 шт. Вовняних Хусток, 1-ої якості, 80 Х 80 см. 2 шт. Могерових Шалів, тороки, 43 Х 177 см. $102.20
3/К 3 шт. Вовняних Хусток, 1-ої якості, 80 Х 80 см 1 шт. Могеровий Шаль, тороки, 43 Х 177 см. 3 м. Спец-Кремплини на суконки, усі кольори 3 м. Вовни на жін. костюми, усі гладкі кольори, 3 м. Експорт. Вовняної матерії на чол. убрання, 1 шт. Вов. Светер, чол. або жін. зап. на ґузики, $230.00
4/К 6 туз. Ниток до вишивання, ДМЦ, різні кольори, 2 шт. Вовняних Хусток, 1-ої якості, 80 Х 80 см. 1 шт. Вовняна Вел. Хустка-Шаль, тороки, 150 см. 3 м. Спец-Кремплени на суконки, усі кольори, 3 м. Експорт-Вовняної матерії на чоловіче убрання, $ 164.90

СКОРЕ ДОРУЧЕННЯ З АНГЛІЇ, ВІДБОРЕЦЬ НІЧОГО НЕДОПЛАЧУЄ!
СОЛІДНА ОБСЛУГА!

64 Відділ СУА

запрошує все українське громадянство на відкриття

20-ої Виставки Жіночої Творчости,

— яке відбудеться

в НЕДІЛЮ 14 ЛИСТОПАДА 1976 РОКУ

о год. 1-ій по пол. в домі УККА-СУА при 203 Друга Авеню в Ню Йорку
Напередодні закриття виставки, 20 листопада 76 р. о годині. 5-ій веч., мґр ІРЕНА ФЕДИШИН виголосить доповідь на тему:
„МОДЕРНІ ЕЛЕМЕНТИ В УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВІ".
Виставка буде відкрита в середу від 1 до 5 веч. в п'ятницю від 3 до 7 веч. а в суботу і неділі від 12 до 6 вечора.

ПОМОЛІМСЯ ЗА НАШИХ ДРУЗІВ

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. Петро Оґірко, Вельмидостойний Член ФКУ, відслужить дванадцяту ЗАУПОКІЙНУ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ в П'ЯТНИЦЮ, 12 ЛИСТОПАДА 1976 року, о год. 8-ій ранком, в УКЦеркві ЦАРЯ ХРИСТА, в БОСТОНІ, Масс. за бл. п.:

ЯКОВА ГАВРИЛКА	ТЕОДОЗІЯ НОСІЄВИЧА
КОНСТАНТИНА ЛІЩИНСЬКОГО	МИХАЙЛА КОРОСТІЯ
ЯРОСЛАВУ ЗАРІЦЬКУ	СТЕПАНА ОЗАРИНСЬКОГО
НАДІЮ БОЖАНИЧ-КОРСУНСЬКУ	СОФІЮ ВОРОБКЕВИЧ

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. П. Оґірко 10 ГРУДНЯ цього року.

Впреп. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і меценат ФКУ, відслужить дев'ятнадцяту ЗАУПОКІЙНУ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ в НЕДІЛЮ, 14 ЛИСТОПАДА 1976 року, о год. 10-ій ранком, в УКЦеркві св. МИХАЇЛА, в БАЛТИМОРІ, Мд., за бл. п.:

ОЛЬГУ ЦИБИК	БОГДАНА ЯКОВА
ДАНИЛА ЧУБАТОГО	ІВАНА ЯНЧИШИНА
ВАСИЛЯ ШКУДОРА	ОЛЬГУ ЯНЧИШИН
РОМАНА ЩЕСНЮКА	ОЛЕКСУ ЧЕРНИКА

Наступне ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ відправить о. монс. П. Мельничук 12 ГРУДНЯ 1976 року.

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за Покійних наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійних Богослужб, щоб поєднатись з нами в поході молитов за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

Головна Екзекутива
Фонду Катедр Українознавства

ЗАХОДОМ 65-го ВІДДІЛУ СУА
в НЮ БРОНСВІК, Н. Дж.
— відбудеться —
в НЕДІЛЮ 14-го ЛИСТОПАДА 1976 Р.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА

графіки та олійних картин

Аркадії Оленської-Петришин

та

Якова Гніздовського

в церковній залі при LIVINGSTON & WELTON ST.
New Brunswick, N. J.
від 11:30 — 4 по пол. ВСТУП ВІЛЬНИЙ

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ ЧІКАҐО й ОКОЛИЦІ

запрошують українське громадянство на

ПАНЕЛЬ

на тему:

„Акт 30 червня 1941 року на тлі державницької рації"

Панелісти:
Д-р ДМИТРО ШТОГРИН
Д-р МИКОЛА ВОГАТЮК
Д-р МИРОСЛАВ ПРОКОП
Ред. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ
Модератор д-р Д. ШТОГРИН

СУБОТА 13 ЛИСТОПАДА ц. р. год. 7 веч.
Авдиторія ДОМУ СУМА

В ОДИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого і Незабутнього

ЧОЛОВІКА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА СЛЮСАРЕНКА

буде відправлена

Панахида
в неділю, 14 листопада 1976 р.
після Служби Божої
в церкві св. Покрови
ріг 12-ої і Оаклейн вулиць
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

РОДИНА

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЮ ЙОРКУ
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

Запрошують Українське Громадянство

на

ВЕЧІР ПОЕЗІЇ І ПРОЗИ

що відбудеться в П'ЯТНИЦЮ, 12 ЛИСТОПАДА 1976 Р.
о год. 7-ій вечора, в новому приміщенні ЛМКлюбу, 136 Друга Евеню 3-ій поверх.

Учасники програми: ДОКІЯ ГУМЕННА, ДІМА, ІВАН КЕРНИЦЬКИЙ-ІКЕР, ВАДИМ ЛЕСИЧ, УЛЯНА ЛЮБОВИЧ, та ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ.

Твори В. Лесича читає актор ВОЛОДИМИР ЛИСНЯК
Програму веде СТЕПАН КРИЖАНІВСЬКИЙ

ОМУА

НА ПРОХАННЯ ГРОМАДЯНСТВА
ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
РЕМА БАГАВТДИНА
ПРОДОВЖЕНА
до 21-го ЛИСТОПАДА 1976 Р.
136 Second Ave., New York, N. Y. 3-ій поверх.
Виставку можна оглядати в суботи і неділі 1-8 вечора.
в будні за домовленням (201) 656-7696

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в неділю 7 листопада 1976 р. по короткій недузі, проживши 70 років упокоївся в Бозі наш Найдорожчий Муж, Тата і Дідуньо

бл. п.

ВОЛОДИМИР АНДРАХ

родом зі села Журавиці, пов. Перемишль, Україна

ПАРАСТАС буде відслужений в середу 10 листопада 1976 р. о год. 7.30 веч. в похоронному заведенні R. Burnadz, 371 Lakeview Ave, Clifton, N. J.

ПОХОРОН відбудеться в четвер 11 листопада 1976 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. о. Николая при Президент вул., Пассайк, Н. Дж. о годині 9-ій ранку, а опісля на цвинтар св. Михаїла в Лодай Н. Дж.

Горем прибиті:
Дружина — СОФІЯ з дому ПЕЛЕНСЬКА
Син — Евген з дружиною МАРІЯННОЮ та внуками ДАРІСЮ і РОМАНОМ
Донька — ІРЕНА ПЕТРИК з мужем БОГДАНОМ і внуками ДАНКОМ, ЮРКОМ і ЛЕСЕЮ
Брати — МИХАЙЛО і ЕВСТАХІЙ в Україні
Сестри — ЕВГЕНІЯ, МАРІЯ і АНЕЛЯ в Україні
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Осередок СУМА в Пассейку, Н. Дж.

— влаштовує —

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ, 240 Hope Avenue, ПАССЕЙК, Н. Дж.
дня 13-го листопада 1976 р. о год. 9-ій веч.
при звуках знаної оркестри
„Сини Степів" з Монтреалю
Стрій вечірний побажаний.
Столи замовляти у п. М. Драйчука, тел. 471-1345 — 473-9805

У СОЛІДАРНОСТІ З БОРОТЬБОЮ НЕСКОРЕНИХ В УКРАЇНІ!

Українське Академічне Видавництво

повідомляє Українську Громаду, що у співпраці з Українським Науковим Інститутом Гарвардського університету появилась вперше англійською мовою збірка есеїв відомого українського політичного в'язня і літературного критика ЄВГЕНА СВЕРСТЮКА

E. Sverstiuk –

CLANDESTINE ESSAYS

Редактор праці і автор обширної передмови
проф. ЮРІЙ ЛУЦЬКИЙ, Торонтський університет
Ціна — $7.50 тверда об., $5.00 м'яка об.

Всі видання УАВ професійно оформлені і одержали високі оцінки англомовної критики. Просимо замовляти також і раніше видані наші праці, поширювати їх серед приятелів, молоді та між американськими інтелектуальними кругами, щоб запізнати їх з найкращими здобутками української культури. Українські молодечі і культурні організації одержать 30% опусту за закуплені книжки та зможуть його використати на свої громадські цілі. Інші англомовні праці Українського Академічного В-ва:

D. Chyzhevs'kyj — HISTORY OF UKRAINIAN LITERATURE 700 p. $25.00 hard cover — $15.00 paper.
Kulish Mykola — SONATA PATETIQUE — $7.50
Wynar Lubomyr & O. Subtelny — HABSBURGS AND ZAPOROZHIAN COSSACKS — $.00
Luckyj G. — MODERN UKRAINIAN SHORT STORIES — $8.50
Kulish Pantelejmon — THE BLACK COUNCIL — 7.50
Struk Danylo — A STUDY OF VASYL STEFANYK, $8.50

Замовлення з грошевим переказом надсилати до:

Ukrainian Academic Press
(A Division of Libraries Unlimited, Inc.)
P.O. Box 263, LITTLETON, Colorado 80160

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЖІНКИ — В НАШИХ ЛАВАХ Є МІСЦЕ ДЛЯ ВАС —
НАША ПРАЦЯ БАГАТОБІЧНА!
ВКЛЮЧІТЬСЯ В НАШУ ПРАЦЮ В КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ И УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА!
ВАЖЛИВІШІ ДІЛЯНКИ ПРАЦІ СУА:

- Український Музей
- Світлички
- Фонд „Бабусі" і допомога потребуючим
- Стипендійний фонд
- Акція оборони прав української людини
- Журнал „Наше Життя"

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ В ЧЛЕНИ СУА СЬОГОДНІ!
ЗАЯВА ЗГОЛОШЕННЯ В ЧЛЕНИ:

Ім'я і прізвище ____________________
Адреса ____________________
Телефон ____________________

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЖУРНАЛ ОРГАНІЗАЦІЇ „НАШЕ ЖИТТЯ"!
ЗАЯВА ЗГОЛОШЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ:

Ім'я і прізвище ____________________
Адреса ____________________
Чек ____________________

Однорічна передплата „Нашого Життя" становить 9.00 дол.
Зголошення вступу в члени і зголошення на передплату слати на адресу:
UNWLA, 108 2nd Ave., New York, N.Y. 10003

Ділимося з українським громадянством сумною вісткою, що 4 листопада 1976 р., у Ст. Пол, Мін., точно у 89 річницю свого народження, відійшов у вічність

сл. п. проф. д-р

ОЛЕКСАНДЕР НЕПРИЦЬКИЙ-ГРАНОВСЬКИЙ

співтворець Українського Національного Відродження на Волині на початку нашого століття, основоположник Українського Націоналістичного Руху в ЗСА як основоположник Організації Державного Відродження України, член Організації Українських Націоналістів, член Сенату ОУН, великий науковець, визначний громадський діяч, піонер зовнішньої інформації УНРуху, письменник і перекладач.

Відійшла від нас Людина великого виміру, відданий патріот та націоналіст, якого не замінити. Вшануймо Його пам'ять розбудовою заснованого ним Осередку Студій при Університеті Міннесоти.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ПРОВІД УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

УВУ влаштовує міжріздвяний високошкільний курс українознавства

Мюнхен. (УВУ) — Спираючись на багатолітній досвід і узгляднюючи висловлювані побажання кол. учасників Курсів Українознавства, Сенат Українського Вільного Університету приступає — в порозумінні із студентськими та молодіжними організаціями у Европі — до організації чергового Вишкільного Курсу Українознавства в часі між Різдвяними Святами за старим і новим стилем (щоб піти назустріч всім студентам, незалежно від того, коли святкують Різдво у їхніх країнах поселення).

Попередні Курси були здебільша організовані в часі літніх ферій і були доступні для нашої молоді із ЗСА і Канади, але сам час був невідповідний для нашої молоді у Европі, заангажованої в значній мірі у підготові чи переведенні наших вишкільних чи відпочинкових таборів (церковних, пластових, сумівських тощо). Тому в трьох останніх роках організовано, крім Високошкільних Літніх Курсів Українознавства (ВЛКУ), також аналогічні Зимові Курси (ВЗКУ) в часі між зимовим та літнім семестром. Але практично, ці курси, хоч і успішні, не були приступні для ЗСА та Канади, а точніше, були вони вигідні тільки для молоді у Німеччині, бо були достосовані часово до їхніх міжсеместральних ферій. Тому актуальною Сенат УВУ робить нову спробу організувати курси в догіднішому часі, вигідному для студентів із усіх европейських країн поселення. Самозрозуміло, що ці курси є відкриті також і для студентів з-поза океану, і навіть бажано, щоб у них прийняли участь всі ті молоді люди, які будуть у той час у Европі.

Відповідно вибрано також і місце курсів, — центрально положене, зокрема вигідне для студентів із Франції, Німеччини й Бельгії, але й догідніше для студентів із Англії (як Мюнхен): конкретно Маквіллер коло Страсбургу. Управа Дому у Маквіллері має вже свою добру багатолітню традицію, а крім цього Дім (Оселя) добре вивінований для подібних зустрічей.

Підготова курсу поза Мюнхеном, — у певному віддокремлені від великого міста, має ще інші добрі сторони. Учасники, згромаджені в одному місці, не витрачатимуть часу на доїзди, і тому час буде якнайдоцільніше використаний. Крім цього всі учасники, перебуваючи весь час разом, мають змогу краще познайомитись. Це є передумова витворення відповідної атмосфери курсу. Також важливо, що поруч із викладами й семінарами в часі дня буде час на розвагу ввечорі.

Програма — прибл. 40 викладових годин — передбачає основні питання з різних ділянок українознавства (мова, література, історія, культура, соціологія, українська духовість, сучасна Україна.

З погляду методичного підходу використано досвід останніх курсів та — зокрема — побажання учасників; тому передбачається менше викладачів, а більше семінарійних праць над конкретними текстами та проблемами. Навчальні заняття передбачатимуть 3-5 год. денно.

Тому, що окремо передбачена розвагова частина, побажано привезти із собою товариські гри, як теж музичні інструменти (щоб можна було організувати вечірки, шахові турніри, хорові й сольові виступи тощо). Якщо будуть у відповідній скількості студенти із особистими літературними зацікавленнями, будуть також і літературні вечори.

Програмово-світоглядова частина буде підготовлена в тіснім порозумінні із молоддю, — тобто із Проводами студентських товариств чи молодіжних організацій.

Пляннуючи цей черговий Високошкільний Зимовий Курс Українознавства (ВЗКУ), як загальну зустріч нашої молоді із Европи, організатори спеціально підготовляють закінчення року (31-го грудня), і можливо, що саме тоді буде загальна зустріч молоді, що прийде з інших таборів.

Оплата за сам курс — 50 н.м., але щоб уможливити також молоді незаможних родичів приїхати до Маквіллеру, Сенат УВУ прохає Проводи наших Централь у поодиноких країнах поселення, зокрема ще й Відділ КоДУСу, щоб поробили заходи для уможливлення участи всім бажаючим, тобто, для зфінансування коштів дороги, перебування й оплати за курс.

ДВА ГОЛОСИ ДО ПОЛІТИКИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

етнічних груп. Багато більше однозгідності вони вбачають на відтинку шкільництва і доводять, що для збереження і навчання мов етнічних груп в Канаді не вистачає впливу родини, чи т.зв. Рідних Шкіл, але що навчання мов повинно б бути включене в систему публічних шкіл, починаючи з наймолодших кляс навчання.

Є багато цікавих статистичних даних у цій публікації, які заслуговують на основну аналізу проводів наших організацій.

Напр., в студії наведено такі дані про плавність знання (читання, писання, розуміння, розмовляння) українською мовою в окремих містах, де ці досліди переведено:

Монтреаль 26.7%; Торонто 51.1%; Вінніпеґ 22.9%; Едмонтон 23.7%; Ванкувер 24.1%.

Не менш цікаві інформації про те, що подали українці про вживання української мови: щоденно 35.2%; часто 13.8%; деколи — випадково 14.3%; рідко або ніколи 11.9%; замало знають, щоб могли розмовляти 22.6%.

Студія подає статистичні дані про вживання мови в родині, між близькими приятелями, священиками, в крамниці, в лікаря, в школі чи на праці.

З допитуваних українців відповіли, що за останній рік читали українську пресу 34.6%, не читали 54.1% і 11.3% не знають мови і тому не читають преси українською мовою.

Зібрано цікаві статистичні дані про радіопрограми, телебачення, шкільництво — все це по різних групах і місцевостях, і через це ця студія матиме превважливе значення для нашого організованого життя.

Немає сумніву, що переведення того роду дослідів можна було зробити лише при великій фінансовій допомозі федерального уряду Канади. За це ми можемо їм бути вдячними, але рівночасно з тим мусимо пам'ятати, що зібрані інформації про нас і інші етнічні групи матимуть більший вплив на дальшу політику уряду, ніж це ми собі усвідомлюємо. Це може нам в дечому допомогти, але може й нанести шкоди, якщо ми переочимо ці інформації, зокрема, те, що негативне в нашому житті, і не поробимо відповідних заходів для зміни, чи поліпшення того стану.

Ціна книжки в Канаді 4.75, поза Канадою 5.70; її можна замовляти у всіх канадських урядових книгарнях.

❦

Зовсім інший голос Леррі Золфа, який дослівно пише, що голосуючи перший раз в житті, він вибрав Стефана Дзюбу посадником Вінніпегу, а голосуючи другий раз, він вибрав Дж. Діффенбейкера прем'єр-міністром Канади. ДДля нього С. Дзюба став першим не англосакським посадником Вінніпегу, а Дж. Діффенбейкер він зве першим етнічним прем'єр-міністром Канади.

Для автора ці дві події символізують кінець концепції МекКензі Кінга, який пропагував вертикальну мозаїку в Канаді. Він пише дальше, що для нього і інших „етніків" західної Канади — Дзюба і Діффенбейкер символізують концепцію „одного Вінніпегу" і „одної Канади", в яких етнічні елементи мають шансу перетопитися в єдність, вільну від загроз крайнього американського республіканізму і канадських громадян другої кляси. В цьому він вбачає завершення рівноправности для себе, як льояльного підданого її Величности в її найстаршій і найсильнішій домінії.

Не знаємо, наскільки це справді віддзеркалює наставлення „етніків Західньої Канади", але автор пробує свою позицію підбудувати математичною аргументацією, яку повинен розуміти федеральний уряд Канади.

Він порівнює політику Діфенбейкер і Трудо і вказує, що мимо всіх намагань П. Трудо раціонально і прагматично вести внутрішню і зовнішню політику — він не має успіхів. Натомість нераціональна політика Дж. Діффенбейкера, як внутрі Канади, так і на міжнародному форумі, — вправді довела його до того, що він програв вибори і втратив владу, — але „українці, поляки, мадяри, чехи, латвійці, литовці, естонці — голоси яких колись були ліберальні, тепер, від часу Діффенбейкера стали солідно консервативні.

Автор твердить, що за влади П. Трудо французька Канада опрацювала „належне місце під канадським сонцем". Але рівночасно з тим, автор вказує на іронію долі, що саме раціоналізм Трудо і його холодне прив'язання до абстрактних принципів внутрішньої і зовнішньої політики, завернули Канаду до поганих часів доби МекКензі Кінга і його вертикальної мозаїки. Автор дослівно пише: політика двомовности і двокультурности Трудо довела до нещасливих результатів, бо Еліотс і Трудос стали канадськими громадянами першої кляси, а Черняки, Дзюби, Капоцціс і Каччіяс — стали громадянами третьої кляси! В опінії автора зокрема політика Трудо супроти СССР і арабських країн поширює переконання серед канадців слов'янського, балтійського і жидівського походження, що федеральний уряд вважає їх канадцями третьої кляси!

Леррі Золф твердить, що в його опінії у великій мірі великий спад популярности Трудо можна пов'язати з його послідовною відмовою прийняти у своїй зовнішній політиці засади подібні до позицій Діффенбейкера в минулому. В цьому він порівнює політику Трудо до політики Кіссінджера і пригадує, що навіть республіканська партія відкинула її у своїй виборчій програмі. Автор пише: „В Канаді є тисячі кандидатів англійського, французького і інших походжень, які бажали б, щоб Трудо заперечив очевидні лиха російського тоталітаризму і арабського терроризму. Це не станеться. Трудо не може зрозуміти, що моральність зовнішньої політики є не лише бажанням професійних антикомуністів і прихильників холодної війни. Це є вимога мовчазної більшости канадських і американських громадян".

І в дальшому він пише, що „Канада мусітиме залишитися країною третьої кляси, якщо вона відкидатиме легітимні вимоги своїх громадян за свободу для країн їхнього походження та їхніх культур".

Ми свідомо навели так широко вислів опінії „західнього етніка" неукраїнського походження, щоб вказати на те, що в парі з чисто раціональними елементами політики багатокультурности канадського уряду, у висліді яких українці і інші етнічні групи багато скористали в минулих роках — є ціла низка справ, включно із тими, про які пише Л. Золф, які і нашій спільноті і канадському урядові слід дуже основно проаналізувати і поробити з них негайно потрібні висновки.

Федеральний уряд зменшив своє зацікавлення в ділянці багатокультурности, мовляв, загально - економічна ситуація країни є така, що політику багатокультурности можна вважати люксусом, який не є необхідним для добробуту країни.

Але добро канадських громадян вимагає не лише матеріяльних благ! Саме велика віра етнічних груп в Онтаріо в часі останніх виборів в щирі інтенції федерального уряду на відтинку багатокультурности принесла несподівані успіхи для ліберальної партії в багатьох округах Онтаріо. Нам здається, що симптоми, змальовані Л. Золфом, як думки „західних етніків", мають вплив і на сході Канади, і цього федеральний уряд не може легковажити!

Українці Канади, а разом з ними всі інші етнічні групи, повинні поробити всі можливі зусилля, щоб політика багатокультурности залишилась і надалі політикою країни на всіх щаблях влади (федеральному, провінційному і муніципальному) і не стала предметом розгри між політичними партіями. На це є лише одна рада — проявити активність у всіх трьох федеральних партіях і добитись того, щоб всі вони більш позитивно як досі зобов'язались не лише продовжувати, але поширити і поглибити політику багатокультурности, і віднестись з належною увагою до вимог етнічних груп Канади не тільки на відтинку внутрішньої, але також і зовнішньої політики Канади.

ВІДВІДИНИ ПРЕЗИДЕНТА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Безпосередньо після Богослужень о год. 12:15 в готелі Статлер Гілтон мала місце зустріч през. Лівицького з репортерами телевізії і преси, а також з представниками місцевого українського організованого громадянства. Репортери, а також і дехто з українців, ставили Президентові питання, на які він давав влучні відповіді. Президент говорив по-українськи. Перекладачем був д-р Андрій Дякун. Між іншими було й питання про опінію през. Лівицького відносно заяви президента Форда про долю Східньої Европи. Було теж питання відносно заяви тоді ще президентського кандидата Картера про пасивність ЗСА у випадку агресії СССР, звернеої проти Югославії. През. Лівицький відповів, що становища обидвох кандидатів помилкові.

Після пресової і телевізійної конференції відбувся в тім самім готелі полуденок при співучасті представників українського громадянства, в тому числі й духовних отців: о. Петра Сагайдачного, о. д-ра Павла Івахова та о. Павла Греськова. Полуденок зачався і закінчився молитвою. Майстром церемоній був голова УККА Василь Шарван. Кульмінаційною точкою цієї зустрічі було слово Президента до зібраних. У своїй короткій промові Президент порушив також і справу консолідації, при чому висловив думку, що під цим оглядом у нас не так зле. Вся українська діяспора має одну мету: побудову Української Держави. І це важне! Розходження можуть бути в методах, але й у цьому відношенні прийде до зговорення.

Як наслідок пресової і телевізійної конференції, появилася наступного дня в щоденнику „Боффало Івнінг Нюз" світлина през. Лівицького з головою УККА Василем Шарваном і відповідний до цього коментар, а на екранах телевізорів можна було оглядати ще того самого дня у вечірніх годинах фрагменти з конференції. Такі фрагменти передавались станціями 4 і 7. Найбагатша була передача станції 4. Передавався не тільки образ, але й голос Президента. Свої позитиви мала передача станції 7. Коментатор цієї станції звернув увагу на те, що місто Боффало гостило того дня двох президентів — през. Форда і през. Лівицького.

О год. 3:30 того дня в залі школи МкКінлі Гайскул відбулася святочна академія-концерт на честь Симона Петлюри. Академію відкрив голова УККА Василь Шарван. Представники молодечих організацій поклали квіти перед портретом Головного Отамана. Доповідь на цій академії мав власне през. Лівицький. Користуючись цитатами з писань чи промов Симона Петлюри, прелегент дав ґрунтовний образ поглядів Симона Петлюри на різні політичні справи.

В мистецькій частині академії участь брали: хори „Бурлаки" (мішаний, жіночий і чоловічий), солістка з Детройту Христина Липецька і місцева декляматорка студ. Діяна Гаврилюк. Висловлюючись загально про мистецьку частину, слід сказати, що була вона поставлена на належному рівні. Хор „Бурлаки" (в усіх трьох складах) під управою проф. Юрія Лаврівського і при акомпаньяменті Олександра Ковалія співав бездоганно.

На академію прибув кореспондент щоденника „Кирір-Експрес". Другого дня в цьому щоденнику появилася знімка Президента біля портрету Симона Петлюри і відповідні інформації, з якої нагоди ця знімка зроблена.

Після академії у вечірніх годинах през. Лівицький мав нагоду ще раз зустрінутися із ширшим громадянством, цим разом в залі української православної парафії при Комо-Парк. Ініціятором і господарем цієї зустрічі, пов'язаної із вечерею, було Т-во Сприяння УНР. Зворушливим моментом цього вечора було представлення Президентові 4-ох комбатантів, що брали участь у визвольних змаганнях. З ними Президент сердечно привітався. Всі вони: Олекса Матух, Андрій Негребецький, Семен Нечипорук і Михайло Чижик зайняли місце за головним столом. Вечерю відкрив голова Т-ва Сприяння УНР інж. Василь Раймора, а поблагословив її о. Петро Сагайдачний. Були привіти для Президента від організованого українського громадянства, а саме: Василя Шарвана — від УККА, Леоніда Царика — від Парафіяльної Ради церкви Св. Тройці, Богдана Мороза — від Визвольного Фронту, Тараса Чмоли — від Хору „Бурлаки". Окремо згадаємо про привіт о. д-ра Павла Івахова — пароха укр. кат церкви св. о. Миколая і декана боффалівської округи. Під кінець вечері звернувся до присутніх із своїм словом Шановний Гість. Він подякував громаді за гостинність, висловив радість з приводу дружньої атмосфери, яку він запримітив серед громади, і ще раз нагадав про справу єдности, про об'єднання всіх сил і включення їх у боротьбу за повне визволення українського народу.

Про враження Президента з перебування в Боффало докладніше можна довідатися з приватних розмов із ним, що велися в домах окремих громадян, у яких Президент був приватним гостем. Про боффалівську громаду Президент висловився наскрізь позитивно і залишає Боффало із ще більшою вірою в здійснення своїх політичних плянів. Залишив Боффало дня 3-го листопада.

Весь час перебування в Боффало през. Лівицький жив приватно у домі місцевих гостинних громадян.

ТАРЗАН: Ч. 7653 — Піскова буря!

DRAGGING THE DEAD GIRAFFE'S BODY BEHIND A DUNE, TARZAN CREATES A BARRIER AGAINST THE STINGING WIND...

...CAN HARDLY BREATHE WITHOUT GETTING A LUNGFUL OF SAND... NEED SOMETHING TO COVER MY FACE...

...BUT I DO HAVE SOMETHING...

Затягнувши тіло погиблої жирафи за піскову дюну, Тарзан створює заборолo проти гострого вітру...

Ледве можу віддихати без того, щоб не набрати піску в легені... Потрібую щось, щоб ним міг закрити своє обличчя...

...Але я ж маю ту річ!